

การลงโทษทางวินัยแก่ผู้ต้องขัง (ปี ๒๕๔๕)

ผู้ต้องหาซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวไปศาลเพื่อขออนุญาตฝากขังและถูกควบคุมตัวไว้ในห้องควบคุมของศาล ระหว่างรอการดำเนินการเรื่องการประกันตัวจากการที่ศาลได้มีคำสั่งปล่อยตัวชั่วคราว และได้ถูกเข้าพนักงานเรือนจำตรวจค้นพบยาเสพติดกับสิ่งที่ผู้ต้องหานำติดตัวมา การกระทำ ความผิดของผู้ต้องหานี้ยังไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๕

ข้อหาหรือ

ทัณฑสถานหญิงกลางได้หาหรือกรณีนางสาว อ. ซึ่งเป็นผู้ต้องหาคดียาเสพติดให้โทษที่เจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวมาให้ศาลฝากขัง แต่นางสาว อ. ได้ลักลอบนำยาเสพติดเข้าห้องควบคุมผู้ต้องขังในศาลอาญากรุงเทพใต้และถูกเจ้าหน้าที่ของทัณฑสถานฯ ตรวจค้นจับกุม ทัณฑสถานหญิงกลางมีอำนาจลงโทษทางวินัยแก่นางสาว อ. หรือไม่ เพียงไร

ข้อพิจารณา

กรมราชทัณฑ์พิจารณาเห็นว่า ตามนัยมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานเรือนจำผู้มีหน้าที่ทำการพิจารณาโดยถ่วงน้ำหนักก่อนที่จะลงโทษแก่ผู้ต้องขังกรณีของนางสาว อ. จะเห็นได้ว่าในวันเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจได้ควบคุมตัวนางสาว อ. พร้อมกับสามีคือนาย ส. ซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดียาเสพติดมาที่ศาลเพื่อขออนุญาตฝากขัง นางสาว อ. ได้รับอนุญาตจากศาลให้ได้รับการประกัน และปล่อยตัวชั่วคราว แต่เหตุที่ต้องนำมาคุมขังไว้ภายในห้องควบคุมของศาลก็เพื่อรอไว้ให้การดำเนินการเรื่องการประกันตัวแล้วเสร็จ

ขณะที่ถูกแยกตัวและนำมาที่ห้องควบคุมผู้ต้องขังหญิง เจ้าพนักงานทัณฑสถานหญิงกลางจึงได้ตรวจค้นพบยาเสพติดจากกระป๋องแช่ที่ติดตัวนางสาว อ. มา หากไม่มีการตรวจพบยาเสพติดกับสิ่งของที่นำติดตัวมาก็คงจะได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว การนำตัวเข้าห้องควบคุมประจำศาลในขณะนั้นก็เพื่อรอการปล่อยประกันตัว ไม่ใช่วัตถุประสงค์เพื่อการควบคุมตัวอย่างต่อเนื่องถาวรอันจะต้องนำระเบียบวินัยมาใช้บังคับรวมทั้งข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อมาว่า นางสาว อ. ได้ถูกศาลอาญากรุงเทพใต้พิพากษาลงโทษในความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลให้จำคุก ๖ เดือน และได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับนางสาว อ. ในความผิดฐานมียาเสพติดไว้ในครอบครองฯ อีกฐานหนึ่งด้วยแล้ว จึงยังไม่มีเหตุเพียงพอที่จะลงโทษทางวินัยแก่นางสาว อ. ได้อีก